

Je to ťažké? Tak ešte prítvrdíme :)

Etapy ubiehajú jedna za druhou a síl pomaly ubúda. Predsa len absolvovať 15 ťažkých pretekov v priebehu 3 mesiacov, popritom ešte chodiť do práce a stíhať trénovať, si skôr či neskôr zoberie svoju daň v podobe únavy. A to ešte mnohých možno nepoteším keď poviem, že to najťažšie ešte len príde. Býva to tak aj na slávnych etapákoch, keď v poslednom týždni sú tie najťažšie etapy. Platí to aj o TdP a poslednú tretinu tvoria najťažšie etapy. Dalo by sa predpovedať, že na najťažších etapách bude najnižšia účasť, no nie vždy je to tak, pretože pre mnohých je práve obtiažnosť lákadlom. Určite si niektorí ľudia ťukajú na čelo a pýtajú sa, prečo po tých kopcoch behajú. Je na to jednoduchá odpoveď. Preto lebo tam sú :). Mnohí chcú spoznať svoje limity a posúvať ich ďalej. Áno je to drina, no zároveň droga. Keď stojíte hore, užívate si krásny výhľad a ste na seba hrdý, že ste to nevzdali v najťažších úsekoch, ten pocit je proste návykový a chcete ho zažívať znovu a znovu. Neposunie vás to vpred len fyzicky, no aj psychicky a toto myslenie sa dá ľahko preniesť do bežného života, kedy zrazu človek úplne inak vníma problémy a nevzdá sa pred prvou prekážkou, ktorá mu v živote vojde do cesty. Preto verím, že tých čo s nami zdieľajú spoločnú vášeň príde na nasledujúce najťažšie etapy čo najviac a spolu tak posunieme svoje limity opäť o kúsok ďalej :).

Skvelý výkon Danky Reksovej

Priznám sa, že už si ani poriadne nepamätám kedy sme mali na Javorníkoch také super počasie ako dnes. Posledné dva ročníky boli totiž mrazivé a na trati ešte miestami ležal sneh. Dnes to bola letná etapa a určite by všetci privítali občerstvovačku už na Stratenci :). A veru tam aj bola, no nikto o nej nevedel, pretože rodina Katky Gablíkovej čakala na Stratenci s proviantom a mysleli si, že stoja v cieľi :). Až keď im Mino oznámil nepríjemnú správu, že cieľ je o dva kilometre ďalej sa ponáhľali do skutočného cieľa so vzácnym nákladom, ktorý dnes ocenil každý účastník. Čokoláda, voda, cola, ovocie, čo dodať. Rozmýšľam, že budúci rok budem bojovať za bonusové body pre ženy, pretože to ako nám spríjemňujú etapy by si zaslúžilo viac ako len poďakovanie v reporte :). Každopádne aj za dnešok musím vysloviť ďakujeme.

V ženskej kategórii sa opäť postavila na štart v tejto sezóne famózne behajúca Danko Reksová a opäť vylepšila svoje top umiestnenie v tomto roku a nechala za sebou veľa účastníkov mužskej elite kategórie.

Nechýbalo veľa a pozrela by sa aj do top ten :). Na druhom mieste Ivanka Pavlisová má stále všetko vo svojich rukách a zatiaľ stále beží za titulom kráľovnej jedenásteho ročníka Tour de Považie. Na Stratenci to vyzeralo, že bronz si dnes uchmatne Janka Mišovcová, no bolo vidno, že pravdepodobne v úvode moc napálila tempo a prejav osemdesiatročnej babky dával tušiť, že bronz do cieľa neudrží. A veru aj tak bolo. Za ňou bežiaca Janka Mičudová vyzerala na Stratenci omnoho sviežejšie a na behavom hrebeni rozhodla súboj o dnešné tretie miesto vo svoj prospech. Janke Mišovcovej dnes zostali zemiaky :). Katke Gablíkovej dnes fonúšikovská podpora moc nepomohla a tak to vydalo na piate miesto. Stanka Vyhničková si vychutnala Javorníky na šiestom mieste a siedma v ženskej kategórii dobehla Katka Bednárová.

Medzi mužmi nič nové pod slnkom. Lukáš dal jasnú odpoveď na posledné sekundové rozdiely a dnes vyhral s luxusným dvojminútovým náskokom. Druhý Jomi urobil školácku chybu, keď sa na štart presúval zo Štiavnika po vlastných a evidentne mu to zobralo sily. V tejto konkurencii aká momentálne v Tour je, sa už musíte sústrediť stopercentne na každú etapu a neplytváť zbytočne pred etapou silami. Tretí Kamil si stále drží svoj štandard a kráča neohrozene za bronzovou medailou. Dominik dnes rovnako nadštandardný výkon a do konca Tour sa mu možno ešte bronz ujde. Teda ak ho náhodou už nezískal, pretože s pribúdajúcimi etapami pomaly začínam strácať prehľad. Michal ďalšia top five v tomto ročníku. Podľa všetkého sa mu najviac darí na etapách, ktoré najlepšie pozná. Peťo Pastorek pekné šieste miesto. Siedmy Hato,

po včerajších pretekoch super výkon. Martin Marko na ôsmom mieste, nie je čo vytknúť. Majo Hudec po druhýkrát v tomto roku v top ten na deviatom mieste. Škoda, že ten orol, ktorého má na chrbte nevie lietať, to by sa mu potom behalo :). A top ten dnes uzavrel Peťo Bielik, ktorý v cieľi ani neveril, že by to top ten mohla byť. Dnes opäť pre lepšiu predstavu pripojím aj video, pretože raz vidieť je lepšie ako sto krát počuť :). <https://www.youtube.com/watch?v=TaLtT-qdmJo>

Už nie najvyšší, no stále vzbudzuje rešpekt

Ešte minulý rok platilo, že Strážov je najvyšší bod Tour de Považie. Tento rok to už neplatí, pretože tento titul mu zobral v roku 2018 Kl'ak. Strážov ani nemá prívlastok kráľovskej etapy, pretože toto označenie patrí Veľkému Manínu, ktorý sa pobeží cez Manínek. No Strážov má kombináciu, ktorú má len máloktorá etapa. Nadmorská výška, ťažký profil trate a v prípade pekného počasia výhľad, aký sa dá vidieť iba na Strážove. Posledné roky nám počasie neprialo a hlavne Joko myslím, že ten spomínaný výhľad ešte nevidel :). Tak snád' to tento rok konečne klapne. Etapa sa križuje s termínom výstupu na Strážov, čiže o divákov bude postarané, no hlavne pre favoritov platí, že by si svojich súperov nemali nechať ujsť, pretože ak stretnete skupinku turistov na serpentínach a bude medzi vami väčšia medzera, tak by sa ľahko mohlo stať, že sa tam zastavíte a veľa stratíte. Samozrejme nesmie chýbať video z minulého roka, takže tu je <https://www.youtube.com/watch?v=pl8vHO1AdPg>
Držte palce počasiu a vidíme sa o týždeň v Zliechove :).